

Бъди смел срещу своите слабости Бъди смел, за да защитаваши истината

Бр. Фабрицио Бартоли

В края на ритуала за посвещение на Избраните Рицари от IX степен се казва така:

Суверен Рицар: Забуд поздравете с добре дошли новите Рицари

Забуд: Учението на тази степен има за предмет смелостта и припомня дълга на масона в следните два изрази:

Бъди смел срещу своите слабости... Бъди Смел, за да защитаваши истината.

След това в ритуала се казва:

"Целта на масонството е да действа за правилното усъвършенстване на Човека, изисквайки от него контрол върху себе си, защото за съжаление често Човек е подтикван да върши зло, наричайки го добро."

Да се опитаме да разберем преди всичко коя е нашата начална позиция, искрено вземайки под внимание нашите слабости; всички ние сме през по-голямата част от деня и от седмицата потопени в "профанския свят" през тези "мрачни времена", под стреса и натиска на делата ни, често до границата на невъзможното.

Не бих желал да бъда прекалено строг в припомнянето на нашите слабости, затова ще повторя отново фрази от нашия ритуал:

"За някои масони... няма победа над тях самите, нито прогрес. През целия си живот ще заемат място в ложата, но няма да станат по-масони, отколкото първия ден на тяхното посвещаване в чираци."

„Често се опитваме да прикрием част от Съзнанието си под покривало от думи, но онова, което е наистина тревожно е, че вярваме на тези думи. Сетивни и егоисти, изразяваме искреното си недоволство от порока и егоизма, но след това оправдаваме пред самите себе си очевидната си непоследователност. Когато сме събрани в Ложата, ни е лесно да си говорим и да се разчувстваме; но навън, в света на сделките и на живота, под натиска на страстите, дали ще останем верни на добрите намерения?..."

Първата основна стъпка е да признаем, че в нас съществуват "слабости", непълноти, условности, преди да открием, "посещавайки нашата вътрешна земя" (напомняме за V.I.T.R.I.O.L. Visita Interiora Terrae ...), след това поправяйки, дялкайки и изглаждайки (... et Rectificando ..), да намерим накрая нашия «скъпоценен Скрит камък» (... Invenies Occultum Lapidem). Всичко това ни бива посочено още от стаята за размисъл, още преди да получим посвещението е не трябва никога да го забравяме.

За извършването на тази работа се изисква СМЕЛОСТ и връщайки се към най-значимата фраза от IX Степен на нашия Ритуал, ни се казва: "Обучението на тази степен има за предмет смелостта..." ; следователно със сигурност е важно да се премисли и да се обърне внимание върху смисъла на понятието «смелост».

Смелостта може да бъде разбрана без съмнение като победа над нашите страхове, качество, считано за задължително за Рицаря, който често трябва да се бори, за да възтържествуват истината и справедливостта. Вярвам, че това е валидно най-вече за "ИЗБРАНИЯ РИЦАР"; дълг на Рицаря е да се бори за правилната кауза, в защита на слабите и това често означава и битка, която никога не трябва да е жестока, а "правилна" и имаща за цел да възстанови равновесието, "загубената" хармония вследствие на "погрешно-условно" поведение, замъглено от страстите и от сетивата.

Преодоляването на страха от смъртта, от болката, от самотата (трите основни страхове), се определя от философската концепция, на която истинските Рицари са били много внимателно обучавани. Това обучение в основни линии подчертавало убеждението, че не бихме могли да се идентифицираме като тяло-ум, доколкото то непрекъснато се променя и не може да бъде

определено по окончателен начин. И наистина тяло-ум е един "процес" на непрекъсната промяна, докато съществува център на съзнанието, който може да осъзнае тези промени, типични за външната ни обвивка.

Този център на съзнанието, който не се променя, наречен още "божествена искра", "Себе си" е нашата истинска същност, докато тялото и умът са само постоянно променящи се обвивки, които рано или късно са обречени на разпад, явления, който нямат време да се родят и вече умират. Следователно всичко, което се отнася до материалната част, се е смятало за второстепенно и малко значимо, включително физическата смърт.

След узряването за тези убеждения, Рицарят наистина "НЯМА СТРАХ", затова не се страхува от собствените си слабости и започва да ги осъзнава, за да ги ТРАНСМУТИРА впоследствие.

Истинският Избран Рицар не се страхува да защитава Истината, дори и това понякога да означава да влезе в битка, да страда, дори да умре.

Самият Майстор Платон възхвалява смелостта като достойна добродетел, сравнена дори с Доброто, в Алцибиад (115) той казва:

„ ... а за смелостта какво ще ми кажеш?

.... не бих желал да живея, ако трябваше да съм страхливец.... страхливостта значи ти се струва най-голямото зло смелостта поставяш сред най-отличните неща да помогнеш на приятелите си във война е красиво нещо, защото е проява на Доброто, тоест на смелостта.... ".

Връщайки се на Трансмутацията, определена положително като процес, чрез който една енергия се превръща в друго по-висше качество, тук говорим за трансформация на нас самите в дълбочината на нашите чувства и мисли, да се създаде след това една култура, едно общество, един цял свят с други ценности.

Самата Алхимия, или голяма част от нея, не прави друго освен да трансмутира тези енергии в човешкия Атанор.

Често обаче, в ежедневието, инстинктивните енергии трансмутират в емоции или чувства, чувствата деградира до инстинкти, достойни идеи деградира поради недостойни емоции, но също така емоции и страсти биха могли да послужат на достойните идеали.

Ако погледнем отвъд този необятен и сложен алхимичен психически процес, не бихме могли да не признаем непрекъснатото и неспиращо движение на трансмутация, чиято комплексност измерва точно онова, което ОДУХОТВОРЯВА житейското поведение на индивида. Така, нашата работа се състои в трансмутирането, например, на инстинктивното усещане в чувство и на чувството в мисловна креативност. С една дума необходимо е да се „облагородят" нашите инстинкти и нашите страсти.

Брат масон Роберто Асаджоли е известен психиатър и психотерапевт и пише следното: «Трансмутацията е издигане. Може да бъде извършена и желана по съзнателен и свободен начин, чрез прилагане на законите на модерната динамична психология и употребата на техниките, които се опират на същите закони. Ето някои от методите за достигане на целта:

1) Твърдо и съзнателно владение на енергия за трансмутация, избягвайки обаче всяко осъждане и всеки страх, свързани с тях, защото в противен случай биха могли да репресират подсъзнанието. Неосъждането на инстинктивните импулси не означава непризнаване на собствената отговорност за индивидуалните и обществени последствия при едно неконтролирано освобождаване. Овластяването и трансмутацията (това важи и за борбените енергии и агресивните импулси) могат да бъдат подтикнати от физическа активност, например от интензивна мускулна активност и от специални упражнения за ритмично дишане. По-висш и ефикасен метод се състои във възприемането и осъзнаването, че всяко човешко същество, както самият „Ти", трябва да бъде уважавано и ценено, или по-добре - обичано, а не да бъде считано за „обект" за задоволяване на нашите импулси и желания, за „нещо", над което да властваме, което да притежаваме или да използваме...

2) Предизвикването, развитието и изразяването на всички аспекти на любовта, персонална и духовна; любов към собствения партньор или партньорка; любов към околните, от близките към все по-широк кръг от хора; състрадание към нещастните и страдащите...; любов насочена към другите, към по-висшите Същества, към бог. Трябва да бъде подтиквано най-вече „изразяването“ на любовта чрез прояви на чувства и чрез участие в алтруистични и хуманитарни дейности.

3) Решителната проекция на собствената заинтересуваност, на собствените аспирации, на собствения ентузиазъм в креативна дейност, която да привлича и да поглъща нашите енергии. За тази цел могат да послужат различни експресивни техники, като рисуването, писането, движенията (танца и др.) и която и да е откривателска и конструктивна дейност, дори и от практически или технически характер.

4) Употребата на символи. Те имат голяма притегателна мощ за всички наши енергии, съзнателни и подсъзнателни, и благоприятстват по особен начин процеса на трансмутацията. Иънг казва, че „психологическият инструмент, който трансмутира енергията е символът“...

5) Компанията, сред общество от близки хора (БРАТСТВОТО), от хора или групи, които са задействали или се опитват да задействат сублимацията. Както съществуват химическите катализатори, така съществуват и „човешки катализатори“, чието влияние и въздействие се изразява в духовната атмосфера, която създават, те подтикват и улесняват в голяма степен психологическите трансформации...

В заключение и като обобщение, след възпитаването в СМЕЛОСТ, както подобава на един истински Рицар, култивирайки познания и традиционни възгледи, които ни дават възможност да разширим своя мироглед, ще започнем да възприемаме нашето тяло - ум , като временен инструмент и ще продължим нашата битка срещу слабостите с по-голяма ефикасност. Трябва без страх да се изправим срещу нашите несъвършенства и да ги трансмутираме, използвайки различните методи, подсказани ни от традиционните учения.

Скъпи Братя, да възпитаваме нашата СМЕЛОСТ така, че да победим своите слабости и да защитим с ТВЪРДОСТ ИСТИНАТА, защото тя е непобедим съюзник, както са казали нашите древни Братя:

ИСТИНАТА ПОБЕЖДАВА ВСИЧКО
OMNIA VINCIT VERITAS